

همکاران کنگره

- اعضاء کمیته برگزاری

رئیس کنگره	۱- دکتر رامین رحمانی
نائب رئیس کنگره	۲- دکتر خداپار همتی
دبیر کنگره	۳- دکتر فرهاد خرمالی
دبیر علمی	۴- دکتر سید علیرضا موحدی نائینی
جانشین دبیر علمی	۵- دکتر اسماعیل دردی پور
دبیر اجرایی	۶- دکتر فرشاد کیانی
مدیر دبیرخانه	۷- دکتر مجتبی بارانی مطلق
مدیر کمیته های اجرایی	۸- دکتر محسن علمائی

- اعضاء کمیته اجرایی

معاونت پژوهشی دانشگاه	۱- دکتر افشین سلطانی
معاونت دانشجویی دانشگاه	۲- دکتر هاشم حبشی
معاونت پشتیبانی دانشگاه	۳- دکتر موسی حسام
مدیر امور دانشجویی	۴- دکتر حمید رضا عسگری
تغذیه	۴- مهندس علی سینه سپهری
اسکان	۵- مهندس صادق عابدینی
حراست	۶- آقای خلیل اله زمانی
روابط عمومی	۷- آقای کمال میرشمسی
نقلیه	۸- مهندس حافظ علوی
فرهنگی و فوق برنامه	۹- مهندس هادی آمر
عضو کمیته اجرایی	۱۰- مهندس سعید کرامت
عضو کمیته اجرایی	۱۱- دکتر محمد ابراهیم یخکشی
عضو کمیته اجرایی	۱۲- دکتر محمد برزعلی
عضو کمیته اجرایی	۱۳- دکتر علیرضا شاکری
عضو کمیته اجرایی	۱۴- مهندس محمد طاهری نیا
عضو کمیته اجرایی	۱۵- مهندس رمضانعلی جعفری
عضو کمیته اجرایی	۱۶- مهندس محمد عجمی
عضو کمیته اجرایی	۱۷- مهندس محمدزمان علاء الدین

عضو کمیته اجرایی	۱۷- مهندس شادی قرقره چی
عضو کمیته اجرایی	۱۸- مهندس سمیرا بهرام کلهری
عضو کمیته اجرایی	۱۹- مهندس هما زاغی
عضو کمیته اجرایی	۲۰- مهندس ماریه میرفاضلی

کمیته های تخصصی داوری مقالات یازدهمین کنگره علوم خاک ایران	
کمیته حاصلخیزی خاک و تغذیه گیاه:	
محمد جعفر ملکوتی، غلامرضا ثواقبی، حسین میرسید حسینی، عبدالحسین ضیائیان، محمود سمر، زهرا خادمی، اسماعیل دردی پور، قربانعلی روشنی، عبدالمجید رونقی، جهانبخش میرزاوند	
کمیته شیمی و آلودگی خاک:	
نجفعلی کریمیان، امیرفتوت، حسین شریعتمداری، شاهین اوستان، کامبیز بازرگان، مجتبی بارانی مطلق، رسول راهنمایی، محسن فرحبخش	
کمیته فیزیک خاک و رابطه آب و خاک و گیاه:	
محمد رضا نیشابوری، مهدی شرفا، مهدی شهبابی فر، حمید سیادت	
کمیته بیولوژی و بیوتکنولوژی:	
کاظم خاوازی، ناصر علی اصغرزاده، محسن علمائی، علیرضا فلاح نصرت آباد، فرهاد رجالی، حسین بشارتی، احمد اصغرزاده، هادی اسدی رحمانی	
کمیته رده بندی و ارزیابی خاک:	
حسین خادمی، غلامحسین حق نیا، محمد حسن روزیطلب، عزیز مؤمنی، احمد حیدری، فرهاد خرمالی، فریدون سرمدیان	
کمیته حفاظت و مدیریت خاک:	
احمد جلالیان، حسین بهرامی، امیرحسین چرخابی، فرشاد کیانی، حسن روحی پور، محمد حسین مهدیان، منوچهر گرجی	

باسمه تعالی

تاریخچه دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

در یازدهم مهرماه ۱۳۳۶ نخستین پایه های دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی با افتتاح آموزشگاه عالی جنگل و مرتع توسط وزیر کشاورزی در گرگان پی ریزی شد. این آموزشگاه در سال ۱۳۵۵ به مدرسه عالی منابع طبیعی تبدیل گردید.

پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران، در سال ۱۳۵۸ با موافقت وزارت کشاورزی و وزارت علوم، مدرسه عالی به وزارت علوم ملحق گشت و زیر پوشش دانشگاه مازندران به دانشکده منابع طبیعی تبدیل شد. تا این زمان شش دوره جنگلیاری (۱۳۳۸ تا ۱۳۴۳)، چهارده دوره فوق دیپلم جنگل و مرتع (۱۳۴۵ تا ۱۳۵۸) و چهار دوره لیسانس ناپیوسته در سه گرایش جنگل، مرتع و حفاظت خاک (۱۳۵۴ تا ۱۳۵۷) فارغ التحصیل شده بودند.

پس از انقلاب فرهنگی و همزمان با بازگشایی مجدد دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی در سال ۱۳۶۱، در این دانشکده چهار گروه آموزشی شامل جنگلداری، مرتع و آبخیز، چوب شناسی و صنایع چوب و شیلات و محیط زیست تشکیل شد. این گروههای آموزشی در مقاطع کاردانی و کارشناسی ناپیوسته فعالیت داشتند. آموزش دوره های کارشناسی با دایر شدن رشته جنگلداری (۱۳۶۰)، مرتع و آبخیز (۱۳۶۱)، چوب شناسی و صنایع چوب (۱۳۶۱) و شیلات (۱۳۶۴) آغاز شد. دانشکده منابع طبیعی گرگان در سال ۱۳۶۷ به مجتمع دانشگاهی علوم کشاورزی و منابع طبیعی ارتقاء یافت و از دانشگاه مازندران منفک شد. در سال ۱۳۷۱ این مجتمع دانشگاهی به دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی تبدیل گردید و فعالیت اولین دانشگاه تخصصی کشاورزی و منابع طبیعی در ایران آغاز شد.

در حال حاضر در این دانشگاه ۶۶ رشته تحصیلی شامل ۲۳ رشته کارشناسی، ۳۸ رشته کارشناسی ارشد و ۵ رشته دکتری تخصصی دایر است. تعداد دانشجویان شاغل به تحصیل حدوداً ۳۰۰۰ نفر است که ۷۷۳ نفر (۲۶ درصد) دانشجوی تحصیلات تکمیلی می باشند.

توسعه تحصیلات تکمیلی، توسعه دوره های میان رشته ای، تقویت آزمایشگاههای تحقیقاتی، افزایش انتشارات علمی پژوهشی، بهبود کیفیت آموزش، ارتقاء فعالیت های فرهنگی اجتماعی، افزایش کیفیت خدمات رفاهی، توسعه روابط علمی و فرهنگی با دانشگاههای داخل و خارج و افزایش فضای کالبدی از مهمترین برنامه های آتی این دانشگاه هستند.

در راستای توسعه آموزش عالی در استان گلستان، با هدف افزایش عادلانه دسترسی متقاضیان بومی به تحصیلات دانشگاهی و به منظور کاهش فاصله آموزش عالی استان با میانگین کشوری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان با حمایت دولت نهم و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، طرح تأسیس دانشگاه گلستان و مجتمع آموزش عالی گنبد را تدوین و اجرا کرد.

طرح تأسیس دانشگاه گلستان (به عنوان دانشگاه جامع) بر اساس مصوبه اولین سفر دولت نهم به استان گلستان تدوین شد. در اولین مرحله، مجتمع آموزش عالی گلستان با موافقت شورای گسترش آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در سال ۱۳۸۵ تأسیس شد. سپس دانشکده های فنی و مهندسی و علوم انسانی شروع به کار کردند. سرانجام در یکم دی ۱۳۸۶ مجوز تأسیس دانشگاه گلستان توسط شورای گسترش آموزش عالی صادر شد. این دانشگاه در ادیبهشت ۸۶ بوسیله وزیر علوم، تحقیقات و فناوری افتتاح گردید و فعالیت مستقل آن آغاز شد.

آموزشکده کشاورزی گنبد از سال ۱۳۶۴ با دوره کاردانی امور زراعی آغاز به فعالیت کرد. در سال ۱۳۷۸ به دانشکده کشاورزی گنبد تبدیل شد. طرح ارتقاء این دانشکده در سال ۱۳۸۵ تهیه شد و پس از تأسیس دانشکده علوم انسانی و علوم پایه، با موافقت شورای گسترش آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری از سال ۱۳۸۷ به مجتمع آموزش عالی گنبد ارتقاء یافت و از دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان منفک شد. فعالیت مستقل این مجتمع آموزش عالی از مهر ۱۳۸۷ آغاز شده است.

آیا می دانید که دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان :

- از نظر فعالیتهای پژوهشی و دستاوردهای علمی جزء ۱۰ دانشگاه برتر کشور است.
- بیش از ۲۰۰ محقق هیئت علمی و ۶۵۲ محقق دانشجو در این دانشگاه فعالیت دارند.
- دارای ۳ دانشجوی نمونه کشوری می باشد.
- دارای ۵ مجله معتبر علمی - پژوهشی در لیست وزارت علوم و مجله به زبان انگلیسی می باشد که جزء معتبرترین مجلات جهان (ISI) است.
- در سال گذشته روابط عمومی دانشگاه در چهارمین جشنواره روابط عمومی های کشور به عنوان تنها دانشگاه وزارت علوم، موفق به کسب مقام اول در بخش مصاحبه شده است.
- دارای کتابخانه ای غنی با بیش از ۶۰/۰۰۰ جلد کتاب لاتین و فارسی و بیش از ۴۸۰ عنوان مجله لاتین و فارسی است.

- بیش از ۲۰۰ مقاله در مجلات معتبر جهان به زبان انگلیسی و ۳۷۰ مقاله در مجلات پژوهشی داخل کشور از این دانشگاه به چاپ رسیده است.
- بیش از ۶۵ مورد اختراع و اکتشاف به ثبت رسانده است.
- با دانشگاه ها و مؤسسات پژوهشی خارج از کشور دارای ۱۰ قرارداد و تفاهم نامه همکاری علمی و پژوهشی می باشد.
- بیش از ۱۹۰ مقاله در کنفرانس های بین المللی خارج کشور و ۴۰۰ مقاله در کنفرانس های داخلی ارائه کرده است.
- بیش از ۱۹۰ طرح تحقیقاتی انجام داده است.
- بهترین و مهمترین بانک های اطلاعاتی دیجیتال دنیا را در دسترس دانشجویان و اساتید خود قرار داده است .
- بیش از ۸ همایش ملی و استانی در سالجاری برگزار کرده است.
- بیش از ۱۵ کارگاه آموزشی بین المللی و یا داخلی برگزار کرده است.
- بیش از ۶۵ مورد اختراع و اکتشاف به ثبت رسانده است.

داوران مقالات (به ترتیب الفبا)

- ۱- دکترسید علی ابطی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز)
- ۲- دکتر محمدرضا اختصاصی (دانشکده کشاورزی دانشگاه یزد)
- ۳- دکتر عبدالرضا اخگر (دانشکده کشاورزی دانشگاه ولی عصر رفسنجان)
- ۴- دکتر ابراهیم ادهمی (دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج)
- ۵- دکتر محمد حسین ارزانش (مؤسسه تحقیقات خاک و آب گرگان)
- ۶- دکتر حسین اسدی (دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان)
- ۷- دکتر هادی اسدی رحمانی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۸- دکتر اباذر اسمعیلی (دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی)
- ۹- دکتر احمد اصغرزاده (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۱۰- دکتر کامران افتخاری (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۱۱- دکتر فخرالدین افضلی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز)
- ۱۲- دکتر مجید افیونی (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)
- ۱۳- دکتر حجت امامی (دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد)
- ۱۴- دکتر محمدرضا امداد (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۱۵- دکتر شاهین اوستان (دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز)
- ۱۶- دکتر حمیدرضا اولیایی (دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج)
- ۱۷- دکتر شمس اله ایوبی (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)
- ۱۸- دکتر مجتبی بارانی مطلق (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۹- دکتر کامبیز بازرگان (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۲۰- دکتر مجید باقر نژاد (دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز)
- ۲۱- دکتر عبدالامیر بستانی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد تهران)
- ۲۲- دکتر حسین بشارتی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۲۳- دکتر نصرالله بصیرانی (دانشکده کشاورزی دانشگاه زابل)
- ۲۴- دکتر حسینعلی بهرامی (دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران)
- ۲۵- دکتر محمد علی بهمنیار (دانشکده کشاورزی دانشگاه ساری)
- ۲۶- دکتر عباس پاشائی اول (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۲۷- دکتر ابراهیم پذیرا (دانشگاه آزاد واحد علوم تحقیقات تهران)
- ۲۸- دکتر احمد پوربابایی (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۲۹- دکتر احمد تاج آبادی پور (دانشکده کشاورزی دانشگاه ولی عصر رفسنجان)
- ۳۰- دکتر حسین ترابی گلسفیدی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد تهران)
- ۳۱- دکتر نورایر تومانیان (مرکز تحقیقات خاک و آب اصفهان)
- ۳۲- دکتر غلامرضا ثواقبی (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۳۳- دکتر علی اصغر جعفرزاده (دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز)
- ۳۴- دکتر سیروس جعفری (دانشگاه ملائانی اهواز)
- ۳۵- دکتر محسن جلالی (دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان)
- ۳۶- دکتر احمد جلالیان (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)
- ۳۷- دکتر علی چراتی (مرکز تحقیقات کشاورزی مازندران)
- ۳۸- دکتر علی محمد چراغی (مرکز تحقیقات شوری یزد)

- ۳۹- دکتر امیر حسین چرخابی (مؤسسه حفاظت خاک و آبخیزداری تهران)
- ۴۰- دکتر مصطفی چرم (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز)
- ۴۱- دکتر محمدعلی حاج عباسی (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)
- ۴۲- دکتر هاشم حبشی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۴۳- دکتر موسی حسام (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۴۴- دکتر علیرضا حسین پور (دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان)
- ۴۵- دکتر ماشاء اله حسینی (مرکز تحقیقات اقلید فارس)
- ۴۶- دکتر غلامحسین حق نیا (دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد)
- ۴۷- دکتر احمد حیدری (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۴۸- دکتر حسین خادمی (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)
- ۴۹- دکتر زهرا خادمی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۵۰- دکتر کاظم خاوازی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۵۱- دکتر حبیب خداوردی لو (دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه)
- ۵۲- دکتر فرهاد خرمالی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۵۳- دکتر امیر حسین خوشگفتار منش (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)
- ۵۴- دکتر اسماعیل دردی پور (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۵۵- دکتر امیر احمد دهقانی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۵۶- دکتر یعقوب دین پڑوه (دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز)
- ۵۷- دکتر فائز رئیسی گهروئی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد)
- ۵۸- دکتر رسول راهنمایی (دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس)
- ۵۹- دکتر فرهاد رجالی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۶۰- دکتر حسین رسولی صدقیانی (دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه)
- ۶۱- دکتر حامد رضایی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۶۲- دکتر حسین رمضان پور (دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان)
- ۶۳- دکتر حسین روحی پور (مؤسسه جنگل ها و مراتع تهران)
- ۶۴- دکتر محمد حسن روزیطلب (سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی)
- ۶۵- دکتر محمد جواد روستا (مرکز تحقیقات کشاورزی فارس)
- ۶۶- دکتر قربانعلی روشنی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب گرگان)
- ۶۷- دکتر عبدالمجید رونقی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز)
- ۶۸- دکتر مهدی زارعی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز)
- ۶۹- دکتر علیرضا سپاسخواه (دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز)
- ۷۰- دکتر فریدون سرمیدیان (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۷۱- دکتر سعید سعادت (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۷۲- دکتر امیر سعدالدین (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۷۳- دکتر سعید سماوات (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۷۴- دکتر سید محمود سمر (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۷۵- دکتر صابر شاهویی (دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان)
- ۷۶- دکتر مهدی شرفا (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۷۷- دکتر حسین شریعتمداری (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)

- ۷۸- دکتر محمود شعبانپور (دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان)
- ۷۹- دکتر پرویز شکاری (دانشگاه رازی کرمانشاه)
- ۸۰- دکتر محسن شکل آبادی (دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی همدان)
- ۸۱- دکتر علی اصغر شهابی (مرکز تحقیقات خاک و آب اصفهان)
- ۸۲- دکتر مهدی شهابی فر (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۸۳- دکتر کریم شهبازی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۸۴- دکتر عباس شهدی کومله (مؤسسه تحقیقات برنج کشور)
- ۸۵- دکتر واحد بردی شیخ (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۸۶- دکتر حسین شیرانی (دانشکده کشاورزی دانشگاه ولی عصر رفسنجان)
- ۸۷- دکتر حمیدرضا صادقی (دانشگاه تربیت مدرس نور)
- ۸۸- دکتر محمد حسن صالحی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد)
- ۸۹- دکتر علی اکبر صفری سنجانی (دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی همدان)
- ۹۰- دکتر محمود صلحی (مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان)
- ۹۱- دکتر عباس صمدی (دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه)
- ۹۲- دکتر مجید صوفی (مرکز تحقیقات کشاورزی فارس)
- ۹۳- دکتر غلام عباس صیاد (دانشگاه ملائانی اهواز)
- ۹۴- دکتر عبدالحسین ضیاییان (مرکز تحقیقات منابع طبیعی و کشاورزی شیراز)
- ۹۵- دکتر محمد مهدی طهرانی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۹۶- دکتر مهدی عاکف (دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان)
- ۹۷- دکتر علی عباسپور (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی شاهرود)
- ۹۸- دکتر حمیدرضا عظیم زاده (دانشکده کشاورزی دانشگاه یزد)
- ۹۹- دکتر محسن علمایی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۰۰- دکتر ناصر علی اصغرزاده (دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز)
- ۱۰۱- دکتر حسینعلی علیخانی (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۰۲- دکتر امیر فتوت (دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد)
- ۱۰۳- دکتر محمدهادی فرپور (دانشگاه باهنر کرمان)
- ۱۰۴- دکتر محسن فرح بخش (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۰۵- دکتر اکبر فرقانی (دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان)
- ۱۰۶- دکتر مجید فکری (دانشکده کشاورزی دانشگاه باهنر کرمان)
- ۱۰۷- دکتر علیرضا فلاح (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۱۰۸- دکتر جمال فدوسی (مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس)
- ۱۰۹- دکتر حسین قدیری (دانشگاه گریفیس استرالیا)
- ۱۱۰- دکتر شجاع قربانی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد)
- ۱۱۱- دکتر هادی قربانی (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی شاهرود)
- ۱۱۲- مهندس رضا قربانی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۱۳- دکتر مسعود کاوسی (مؤسسه تحقیقات برنج کشور)
- ۱۱۴- دکتر علیرضا کریمی (دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد)
- ۱۱۵- دکتر نجفعلی کریمیان (دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز)
- ۱۱۶- دکتر مصطفی کریمیان اقبال (دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس)

- ۱۱۷- دکتر محمود کلباسی (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)
- ۱۱۸- دکتر آهنگ کوثر (مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس)
- ۱۱۹- دکتر فرشاد کیانی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۲۰- دکتر علیرضا کیهانی (دانشکده مهندسی بیوسیستم کشاورزی دانشگاه تهران)
- ۱۲۱- دکتر منوچهر گرجی (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۲۲- دکتر احمد گلچین (دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان)
- ۱۲۳- دکتر جواد گیوی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد)
- ۱۲۴- دکتر محمد لطف الهی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۱۲۵- دکتر امیر لکزیان (دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد)
- ۱۲۶- دکتر احمد لندی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز)
- ۱۲۷- دکتر عبدالمجید لیاقت (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۲۸- دکتر عزیز مؤمنی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۱۲۹- دکتر عبدالرسول ماهینی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۳۰- دکتر حمیدرضا متین فر (دانشکده کشاورزی دانشگاه لرستان)
- ۱۳۱- دکتر علی اکبر محبوبی (دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی همدان)
- ۱۳۲- دکتر جهانگرد محمدی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد)
- ۱۳۳- دکتر محمدحسین محمدی (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۳۴- دکتر علیرضا محمدی ترکشوند (دانشگاه آزاد رشت)
- ۱۳۵- دکتر مجید محمود آبادی (دانشکده کشاورزی دانشگاه باهنر کرمان)
- ۱۳۶- دکتر شهلا محمودی (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۳۷- دکتر ابوالفضل مروتی (دانشگاه آزاد یزد)
- ۱۳۸- دکتر محمدحسین مسیح آبادی (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۱۳۹- دکتر غلامرضا معافیوریان (مرکز تحقیقات کشاورزی فارس)
- ۱۴۰- دکتر شیرمحمد معز اردلان (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۴۱- دکتر عبدالامیر معزی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز)
- ۱۴۲- دکتر مهدی مفتاح هلقی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۴۳- دکتر محمدجعفر ملکوتی (دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس)
- ۱۴۴- دکتر علیرضا موحدی نائینی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۴۵- دکتر محمد مهدوی (دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران)
- ۱۴۶- دکتر محمدحسین مهدیان (مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران)
- ۱۴۷- دکتر محمدرضا میرانصاری مهابادی (مرکز تحقیقات حفاظت و آبخیزداری)
- ۱۴۸- دکتر حسین میرسید حسینی (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۴۹- مهندس جهانبخش میرزاوند (مرکز تحقیقات کشاورزی فارس)
- ۱۵۰- دکتر سید خلاق میرنیا (دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس نور)
- ۱۵۱- دکتر حبیب اله نادیان (دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز)
- ۱۵۲- دکتر عبدالعلی ناصری (دانشگاه ملائانی اهواز)
- ۱۵۳- دکتر نصراله نجفی (دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز)
- ۱۵۴- دکتر علی نجفی نژاد (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۵۵- دکتر هرمزد نقوی (مرکز تحقیقات کشاورزی کرمان)

- ۱۵۶- دکتر فرشید نوربخش (دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان)
- ۱۵۷- دکتر محمدرضا نیشابوری (دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز)
- ۱۵۸- دکتر علیرضا واعظی (دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان)
- ۱۵۹- دکتر کاظم هاشمی مجد (دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی)
- ۱۶۰- دکتر مهدی همایی (دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس)
- ۱۶۱- دکتر خدایار همتی (دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان)
- ۱۶۲- دکتر جعفر یثربی (دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز)
- ۱۶۳- دکتر باقر یخچالی (دانشکده مهندسی آب و خاک دانشگاه تهران)
- ۱۶۴- دکتر محمد ابراهیم یخکشی (سازمان آب منطقه ای گرگان)

باسمه تعالی

استان گلستان در یک نگاه

استان گلستان یکی از استان‌های نوپدید اما با پیشینه‌ی تاریخی ایران است که طبیعت چشم‌نواز آن، مردمانی با زبان و فرهنگ گوناگون را در خود جای داده است. این استان تا سال ۱۳۷۶ بخشی از استان مازندران بود، اما در آن سال به صورت استانی مستقل درآمد و شهرستان گرگان به عنوان مرکز آن برگزیده شد.

این سرزمین تا قرن هفتم موسوم به ایالات گرگان بوده و از قرن هفتم تا چهاردم ایالت استرآباد نامیده شد. سابقه تمدن در آن با توجه به کاوش‌های باستان‌شناسی به حدود هفت هزار سال قبل بر می‌گردد و در حقیقت یکی از قدیمی‌ترین ایالت‌های و مرکز عمده تمدن نشین از آریائی‌ها در شمال ایران بوده است.

استان گلستان بزرگترین و آبادترین سرزمین در شمال ایران در سده‌های اولیه اسلامی و قبل از آن بوده است. این سرزمین تا قرن هفتم موسوم به ایالات گرگان بوده و از قرن هفتم تا چهاردم ایالت استرآباد نامیده شد. سابقه تمدن در آن با توجه به کاوش‌های باستان‌شناسی به حدود هفت هزار سال قبل بر می‌گردد و در حقیقت یکی از قدیمی‌ترین ایالت‌های و مرکز عمده تمدن نشین از آریائی‌ها در شمال ایران بوده است. در گذشته وسعت آن به تنهایی بیش از وسعت ایالت طبرستان، مازندران کنونی و گیلان بوده و با سرزمین‌های وسیعی چون سغد و خوارزم برابری می‌کرد. این استان از زمان هخامنشیان به بعد به صورت یک ایالت ایران بوده است. زمان سامانیان به همراه چندین ایالت دیگر در مجموعه سرزمین‌های خراسان ایران قرار داشت. با ورود اسلام و در سده‌های اولیه آن به خصوص دوران طلایی اسلام و بعد از آن گرگان نقش مهمی در شکوفایی فرهنگ تمدن اسلامی و ایرانی داشته است. به طوری که دانشمندان و شاعران بزرگی چون عبدالقاهر جرجانی مؤلف اسرار البلاغه و دلائل العجاز و سید اسماعیل جرجانی مؤلف ذخیره خوارزمشاهی اولین و بزرگترین دایره المعارف پزشکی به زبان فارسی، فخرالدین اسعد گرگانی سراینده ویس و رامین و میرداماد مؤلف قبسات و صراط المستقیم و میرفندرسکی و ... از این دیار بوده‌اند.

مساحت استان گلستان بالغ بر ۲۰۴۳۷/۷ کیلومتر مربع (۱/۳ درصد از کل مساحت کشور) است. بخش بیشتر استان گلستان آب و هوای معتدل خزری (مدیترانه‌ای) دارد ولی جلگه گرگان به لحاظ مجاورت با صحرای ترکمنستان، دوری از دریا و کاهش ارتفاعات، آب و هوای نیمه بیابانی و گرم دارد.

جنگلهای مرطوب دامنه های شمالی البرز در مشرق به جنگلهای مینودشت و گلستان میرسد. قله چالویی شاه کوه از مهمترین قله های استان گلستان است که ارتفاع آن ۳۷۵۰ متر میباشد. مراتع عمده قشلاقی استان در جلگه گرگان است که بین رودخانه گرگان و مرکز ترکمنستان قرار دارند. در اقتصاد استان کشاورزی به ویژه دامداری نقش اساسی دارد. صنایع عمده وابسته به کشاورزی و جنگل و صنایع دستی است. استان سرسبز گلستان در شمال ایران با وجود مواهب طبیعی بسیار و آثار تاریخی فراوان یکی از مناطق مستعد کشور در جذب گردشگر است.

ترکیب قومی، زبانی و مذهبی:

ترکیب قومی، زبانی مردم گلستان در استان گلستان اقوام مختلف نظیر فارس، ترک، ترکمن، سیستانی، بلوچ، قزاق، زندگی میکنند. با وجود تنوع قومیتی، زبانی و مذهبی در استان، مردم این خطه با صلح و صفا به زندگی خود ادامه میدهند و نقطه اشتراک آنها دین اسلام و فرهنگ ایرانی بوده و حلقه اتصال بین آنها زبان فارسی و منافع جمعی و مشترکشان در بهروری از این سرزمین حاصلخیز میباشد.

زبانهای رایج در این استان عبارتند از ترکمنی، فارسی، مازندرانی و بلوچی. اکثریت جمعیت این استان را ترکمن ها تشکیل میدهند. فارسی زبانها در مرکز استان سکونت دارند. مازندرانیها در روستاهای نیمه غربی استان و ترکمن زبانان در بخش شرقی، مرکزی و شمالی استان و همچنین در گرگان (مرکز استان) استان سکونت دارند.

سوغاتیهای استان گلستان:

مهمترین سوغاتیهای استان گلستان شامل، صنایع دستی بخصوص قالی، قالیچه، پشتیهای ترکمنی، سوزن دوزیهای ترکمنی، جاجیمهای کوهستانی گرگان، صنایع دستی روستایی، ماهی و البته خاویار، پنجه، حلوا اماج، نان شیرینی (زنجفیلی، قطاب) میباشد.

پیشینه تاریخی مردم گلستان

استان گلستان از ۱۰ هزار سال پیش آرامشگاه مردمان گوناگونی بوده است. پژوهش‌های تازه نشان داده است که منطقه‌ی گرگان از ۶ هزار سال پیش تمدن پیش از آریایی‌ها را در خود جای داده بوده است. کهن‌ترین آثار دوره‌ی نوسنگی ایران از غار کمر بند و غار هیتو در نزدیکی بهشهر پیدا شده است. این آثار از آشنایی مردمان آن زمان به سفالگری، هنر بافتن، اهلی کردن جانورانی مانند بز کوهی و ساخت ابزارهای سنگی صیقلی حکایت دارد. کاوش‌های تورنگ‌تپه، در نزدیکی گرگان، نیز نشان داده است که این منطقه دارای روستاهای پر جمعیت، سفالگری انبوه و شبکه‌ی آبیاری کشاورزی بوده است و دیرینگی آن دست کم به اندازه‌ی شهر سوخته در سیستان است.

نام این سرزمین در سنگ‌نوشته‌های هخامنشی، از جمله سنگ‌نوشته‌ی داریوش در بیستون، به صورت ورگانه و در نوشته‌های پهلوی به صورت گورکان آمده است. تاریخ‌نگاران یونانی از آن با نام هیرکانی یاد کرده‌اند. پدر داریوش هخامنشی زمانی فرمان‌روای این منطقه بوده است. اسب‌سواران گرگانی همواره مورد توجه هخامنشی‌ها بودند و داریوش برخی از گرگانی‌های دلاور را در سپاه جاویدان وارد کرد. می‌گویند شهر باستانی استرآباد را خشایارشا به یادبود زن یهودی خود، که او را استر (ستاره) نام نهاده بود، ساخت.

در زمان اردوان دوم اشکانی (۱۲۸-۱۲۴ پیش از میلاد) هیرکانی و کارمانیا (کرمان) زیر فرمان خاندان گودرز بود و جانشینان گودرز تا سده‌ی دوم پس از میلاد به طور مستقل آن را اداره کردند. این سرزمین خوش آب و هوا از آرامشگاه‌های بهاری و تابستانی شاهان اشکانی بود. در همین دوران بود که ساختن دیوار بزرگ گرگان، که نابه جا به سد سکندر شناخته می‌شود، آغاز شد تا از یورش هون‌ها به خاک ایران جلوگیری کند. کار ساختن این دیوار، که درازای آن را از ۱۵۵ تا ۱۷۰ و گاهی ۳۰۰ کیلومتر نوشته‌اند، در دوره‌ی ساسانی نیز پیگیری شد و می‌گویند که انوشیروان به بازسازی آن فرمان داد. در همین دوره‌ی ساسانی بناهای محکی در مرز و در جای‌جای منطقه برای پایداری در برابر یورشگران ساخته شد.

پس از برآمدن اسلام، این منطقه به سال ۳۵ قمری خراجگزار عرب‌های مسلمان شد. در روزگار سلیمان بن عبدالملک، یزید بن مهلب ولایت گرگان را به سال ۹۸ قمری فتح کرد و شهر جرجان را کنار رود گرگان بنا کرد که از آن پس کرسی ولایت جرجان شد. این شهر در سده‌ی ۳ و ۴ هجری

بسیار آباد شد و در روزگار فرمان‌روایی‌های مستقل ایرانیان به زیر فرمان ساسانیان درآمد. سپس گاهی در دست آل بویه و گاهی سامانیان بود تا این که آل‌زیار بر آن‌جا دست یافتند و به آبادی آن کوشیدند (توجه داشته باشید شهر جرجان در یورش مغول‌ها ویران شد و شهر کنونی گرگان، که زمانی استرآباد نامیده می‌شد، با شهر جرجان ارتباطی ندارد و شهری نوبنیاد به شمار می‌آید).

خاندان آل‌زیار شناخته شده‌ترین فرمان‌روایان این منطقه هستند که از آغاز سده‌ی چهارم (۳۱۶ قمری) تا میانه‌ی سده‌ی پنجم (۴۳۵ یا ۴۴۱ قمری) در منطقه‌ی گرگان، طبرستان و گیلان فرمان‌روایی کردند و گاهی تازی، اصفهان، همدان و دینور را نیز در فرمان خود داشتند. مرداویدج، بنیان‌گذار این دودمان، ریشه‌ی خود را به شاهان گذشته‌ی ایران می‌رساند و در سر داشت بغداد را به چنگ آورد و پادشاهی ایرانیان را بار دیگر بنیان گذارد. با این همه، نه تنها او بلکه فرمان‌روایان پس از او نیز نتوانستند به چنین آرزوهای بزرگی دست پیدا کنند و سلجوقیان به فرمان‌روایی آن‌ها پایان دادند.

قابوس بن وشمگیر، شناخته شده‌ترین فرمان‌روایان آل‌زیار است که آوازه‌ی دانش‌دوستی‌اش باعث شده بود بزرگانی چون ابوریحان بیرونی و ابن‌سینا به سوی گرگان بروند. بیرونی برخی از پژوهش‌های خود را در پیرامون شهر گرگان انجام داد و نخستین کتاب مهم خود، به نام آثار الباقیه عن قرون الخالیه، را به نام قابوس نوشت. از خود قابوس کتابی با نام قابوس‌نامه برجای مانده است که از آثار ادبی و اخلاقی مهم ایران به شمار می‌آید. بنای برج قابوس، در شهر گنبد کاووس) نیز به فرمان او ساخته شده است که بزرگ‌ترین بنای آجری جهان به شمار می‌آید.

نام‌آوران استان

۱. ابوسهل عیسی بن یحیی مسیحی. به سال ۳۸۸ قمری در گرگان به دنیا آمد. او از پزشکان نام‌دار سده‌ی چهارم و پنجم هجری به شمار می‌آید. دو اثر شناخته شده به نام‌های المائه فی طب (در پزشکی) و فی علوم طبیعی (در علوم طبیعی) دارد. می‌گویند کتاب پزشکی او شرمشق ابن‌سینا در نگارش قانون بوده است.

۲. ابوالقاسم حمزه بن ابراهیم السهمی. به سال ۳۴۵ قمری در گرگان به دنیا آمد و در سال ۴۲۷ در نیشابور در گذشت. تاریخ جرجان یا معرفه علماء اهل جرجان شناخته شده‌ترین اثر اوست که زندگی‌نامه‌ی ۱۱۹۴ تن از روایان حدیث از مردم جرجان و پیرامون آن را در خود دارد.

۳. فخرالدین اسعد گرگانی. از شاعران داستان‌سرای سده‌ی پنجم هجری که داستان کهن ویس و رامین را به نظم درآورد. پیشینه‌ی این داستان به زمان اشکانان می‌رسد که بر سر زبان‌ها افتاده بود. فخرالدین آن را به نظم درآورد و کار او را نخستین منظومه‌ی عشقی می‌دانند.

۴. سید اسماعیل جرجانی. از پزشکان نامدار ایران در سده‌ی پنجم هجری و نویسنده‌ی کتاب ذخیره‌ی خوارزمشاهی است. کتاب او را نخستین کتاب پزشکی می‌دانند که به زبان فارسی نوشته شده است. اغراض الطب، التذکره الاشرافیه فی الصناعه الطیبیه و یادگار از دیگر آثار اوست. به سال ۵۳۱ قمری درگذشت.

۵. عبدالقاهر جرجانی. ادیب و زبان‌شناس و از پایه‌گذاران دانش معانی و بیان. اسرار البلاغه، اعجاز القرآن، دلائل الاعجاز و العوامل المائه (عامل‌های صدگانه) از آثار اوست.

۶. شریف جرجانی. سید علی بن محمد (۸۱۶-۷۴۰ قمری) از متکلمان و فیلسوفان حنفی مذهب که شاه شجاه آل مظفر (حافظ برای او شعر سروده است) او را برای آموزش به شیراز فراخواند. امیر تیمور او را به سمرقند فرستاد، اما پس از مرگ امیر به شیراز بازگشت و در همان‌جا درگذشت. تعریفات جرجانی، ترجمان القرآن، امثله، صرف میر، صغری و کبری از آثار اوست.

۷. سید محمد باقر داماد (میرداماد). فیلسوف و عارف دوره‌ی صفویه که معلم ثالث (سوم) نام گرفت. ملاصدرا از شاگردان اوست. بیش از ۵۰ کتاب دارد. شرق الانوار، صراط المستقیم، افق المبین، تقویم ایمان، حبل المتین و سدره المنتهی از آثار اوست.

۸. میرفندرسکی. فیلسوفان و عارفان دوره‌ی صفویه که با میرداماد، شیخ بهایی و ملاصدرا هم‌دوره است. در روستای فندرسک به سال ۹۷۰ قمری به دنیا آمد. او در حکمت طبیعی و ریاضی نیز دست داشته است. رساله الصناعیه و مقاله فی حرکت از آثار اوست.

۹. مخدومقلی فراغی. شاعر بزرگ ترکمن که شعرهای او به چند زبان ترجمه شده است. آرامگاه او در روستای آق‌توقای کلاله ساخته شده است.

پوشاک سنتی گلستان :

زنان روزگاران کهن، رنگ در رنگ تار و پود در هم تنیدند، پارچه ها را طرح زدند و جامه دوختند. آنها نسل در نسل رنگ ها را به تارهای ابریشم زدند و یراق های زرین یافتند، اما عصر ماشین که آمد بازار این پارچه های رنگین بی رنگ و رونق شد.

در تمام استان گلستان اکنون شمار اندکی از زنان سپید مو مانده اند که گاه لباس های محلی قدیمی برتن دارند؛ لباس هایی که دیگر از رونق افتاده، رنگ های شاد آنها به خزان بی هنگام نشسته و در کنج پستوها افتاده است. لباس های محلی که خاطره کمرنگ آنها فقط در روستاها باقیمانده، امروزه در انبار پشت بام ها و در بقچه ها جای گرفته، نشانه و سمبل قومیت مردمان است و لباس سنتی به شمار می آید، هر چند دیگر گویا قابل استفاده نیست و کاربردی ندارد.

لباس های سنتی استان گلستان بسته به منطقه ای که مردم در آن زندگی می کنند با نام هر محله شناخته می شود. زنان در نواحی مختلف از زمان های بسیار دور نوارهای تزئینی را با دستگاه های خانگی می بافتند تا پارچه های ابریشمی و دستبافی را که با قیچی می بریدند و با سوزن یا با چرخ های خیاطی می دوختند تزئین کنند. سکه، منجوق و گلدوزی جزو جدایی ناپذیر لباس ها بود چرا که زن پدید آورنده زیبایی است.

کارشناسان بر این عقیده اند که شناسایی لباس های سنتی مناطق مختلف نه تنها به احیا و ماندگاری آنها کمک می کند بلکه رشته های وابسته به آن همچون نوار دوزی، سوزن دوزی، سنگ دوزی و ... که در خطر فراموشی قرار گرفته اند دوباره احیا می شود. همچنین شناسایی لباس های سنتی که حالا دیگر منسوخ شده اند می تواند در استقبال دوباره از آنها مؤثر باشد. آتابای در این مورد می افزاید شناخت لباس های محلی هر منطقه بی گمان سبب شناسایی اعتقادات، آداب و رسوم اجتماعی و فرهنگی هر قوم می شود. از سویی احیای البسه محلی، دیگر رشته های صنایع دستی هر قوم را معرفی می کند. هنگامی که مردمان رامیان با لباس های محلی ابریشمی و مردمان ترکمن با لباس قرمز رنگ و تزئینات سوزن دوزی در مکان های مختلف حضور یابند، ذهنیت همگان در خصوص رشته های وابسته دیگر بازمی شود. به همین سبب شناخت لباس های محلی هر استان و به یاد سپردن آنها در حفاظت از میراث باارزش صنایع دستی اهمیت دارد.

لباس محلی زنان رامیان

زنان این منطقه از زمان های بسیار دور لباس های ابریشمی خوشرنگ و دستباف مزین به نوار می پوشیدند. نوارهای دستباف در قسمت مچ و پایین پیراهن، لباس آنان را که بر دامن های پرچین بلند می افتاد زینت می داد. اما تزئین لباس ها تنها با نوارها نبود، ردیفی از سکه های قدیمی نیز که از یقه

شروع می شود و تا پایین پیراهن ادامه می یابد از تزئینات لباس محلی رامیان است که به آن «پیش جامه» یا به زبان رامیانی «یخالق» می گویند. زنان رامیان با این لباس گردنبندی می آویزند که برای تزئین پیش جامه است. گردنبندی با ۳۰ سکه قدیمی که با نخ های دولای به هم بافته، آویخته می شود. چادر شب پارچه ای با طرح چهارخانه به رنگ های متنوع با عرض ۴۰ سانتیمتر که به شکل ۳ گوش روی پیراهن بسته می شود، در لباس محلی رامیان و روستاهای اطراف کاربرد دارد. روسری زنان رامیان نیز که «نومال» نام دارد، پارچه های دستباف با رنگهای آبی، بنفش یا مشکی و قرمز است و قبه یا کلاهی که برای تزئین بر سری می نهند با منجوق و دانه های تسیح تزئین می شود.

لباس سنتی زنان قزاق

زنان قزاق از قدیم الایام از لباس سنتی خود با زیورآلات خاص استفاده می کردند آنها جلیقه ای بلند از جنس جیر روی پیراهن بلند که بیشتر از پارچه های کتان سفید است می پوشند. لباس های آنان نیز با نخ های رنگین ابریشمی و اغلب با رنگ قرمز شرابی سوزن دوزی می شود. علاوه بر این زنان و دختران قزاق گاه کلاهی خاص به جای روسری بر سر می گذارند؛ این کلاه از جنس پارچه های نخی آهاردار و دارای تزئینات گلدوزی شده با رنگ های قرمز، نارنجی، آبی و سبز است و به صورت ۳ گوش روی سر بسته می شود. قسمت جلوی کلاه را روی پیشانی می بندند و آن را از پشت سر گره می زنند. چکمه چرمی یا «تیک» نیز از اجزای لباس زنان قزاق بوده که در قدیم نقره کاری می شده است. جلیقه روی لباس نیز از جنس پارچه جیر است و آسترنخی دارد و از یراق های طلایی، آئینه و مروارید برای تزئین آن استفاده می شود.

لباس محلی زنان روستای زیارت

لباس زنان زیارت در گذشته دور عبارت بود از پیراهن، دامن، نیم تنه، انواع کت، جلیقه، شلوار، روسری و کفش. زنان در گذشته از این نوع لباس با فرم و تزئینات متنوع در جشن ها استفاده می کردند، اما امروزه آنها بیشتر لباس های ساده می پوشند و به همین سبب به گفته اعلام معاون صنایع دستی گلستان لباس محلی زیارت از جمله صنایع دستی در حال منسوخ شدن است. لباس محلی زیارت در واقع ویژه مردمان این روستا است و در دیگر مناطق استان گلستان دیده نمی شود. پیراهن آنها بلند و از پارچه های طرح دار با یقه های ۳ سانتی ایستاده و آستین بلند با چاک ۲ طرف است که دور تا دور با نوار تزئین می شود دامن از جنس کرباس سفید رنگ با نام شلیته که زیر آن شلوار

مشکی به تن می کنند و روی پیراهن نیز جلیقه کوتاه می پوشند و با کمر بند مثلث شکل به فرم روسری کمر را می بندند.

کت زنان که «چک وند» نامیده می شود از جنس ابریشم قرمز رنگ، دستباف با طرحی ساده و دارای چاک تا ناحیه آرنج است. روسری زنان زیارت هم ۳ نوع است که به روی هم بسته می شود ابتدا روسری دستباف به رنگ مشکی که از قسمت پیشانی به پشت گردن گره می خورد و سپس روسری قرمز را روی آن می بندند که به آن پیشانی بند می گویند و روسری دیگری را هم در بالای سر گره می زنند.

پوشاک محلی مردان زیارت

لباس مردان پیراهنی از جنس کرباس به رنگ آبی و دکمه دار بود و با توف یا نوار تزئین می شد. برای آنها با پارچه های پشمی دستباف خودرنگ جلیقه، کت، شلوار و پالتو دوخته می شد. کفش مردان زیارت در گذشته چاروق بود. شال یا آنگونه که محلی ها می گویند عمامه نیز پارچه ای سفید رنگ، پنبه ای و دارای نقش بود که در ۶ رنگ به صورت عمامه استفاده می شد. علاوه بر آن مردان کلاه پشمی به رنگ شتری با لبه های برگردان بر سر می گذاشتند که هنوز هم این کلاه ها را می توان در بازارها یافت.

لباس محلی زنان علی آباد کتول

زنان این منطقه از دیر باز لباس های مزین به نوارهای دستباف، سکه و یراق می پوشند. لباس محلی آنان پیراهن، دامن پرچین، کلاه، روسری و پیش جامه است. خانم ها در گذشته از این نوع لباس ها بطور کامل در جشن ها استفاده می کردند و در زندگی روزمره تنها پیراهن، دامن و روسری می پوشیدند. تزئینات روی لباس برای طبقه اشراف نوارهای دستباف بیشتر بود و عامه مردم از نوارهای کمتری استفاده می کردند.

پیراهن بلند با آستین هایی که تزئیناتی بر لبه آن دوخته می شود روی دامن از پارچه شال پشمی گلدار، لباس علی آبادی ها را تشکیل می دهد. آنها کلاهی که زیر ساخت آن مقوای ضخیم است و از پارچه مخمل و قرمز رنگ استفاده می شود با تزئینات یراق زیر روسری بر سر می گذارند. روی لباس پیش جامه ای پر از سکه های قدیمی از پارچه مخمل با عرض ۲۰ سانتیمتر و طول حدود یک متر دوخته می شود. پیش جامه دارای یقه است و مانند گردن بند به گردن آویخته می شود.

شهرها و روستاها

استان گلستان تا سال ۱۳۱۶ با عنوان ایالت یا ولایت گرگان (استرآباد) نامیده می‌شد که البته سرزمین پهناورتری را در بر می‌گرفت. سپس، از سال ۱۳۱۶ همراه با استان‌های کنونی تهران، مازندران، قم و سمنان بخشی از استان دوم ایران به شمار آمد. این استان تا سال ۱۳۷۶ بخشی از استان مازندران بود و در این سال به صورت استانی مستقل درآمد و شهر گرگان به عنوان مرکز آن برگزیده شد. این استان دارای ۱۱ شهرستان، ۲۱ بخش، ۵۰ دهستان، ۱۰۷۵ روستا و ۱۸ شهر کوچک و بزرگ است. بیش‌تر شهرهای کنونی استان از دیرینگی چندانی برخوردار نیستند و از بزرگ‌شدن روستاها به وجود آمده‌اند و به عبارتی روستاشهر به شمار می‌آیند. با این همه، شهرهای گرگان و گنبد کاووس ریشه در تاریخ دارند.

روستاهای استان گلستان به صورت متمرکز و نزدیک به هم هستند. این روستاها در راستای جاده‌ها و رودها به صورت طولی و در بخش‌های کوهستانی به صورت پله‌ای هستند. روستاییان برای ساختن خانه‌های خود، بسته به محیط جغرافیایی که در آن به سر می‌برند، از سنگ و چوب و آجر بهره گرفته‌اند و داشتن سقف شیروانی در آن‌ها بسیار دیده می‌شود. پس از انقلاب اسلامی، بیش‌تر این روستاها دارای راه ارتباطی مناسب و شبکه‌ی آب، برق و ارتباط از راه دور شده‌اند. روستاییان به کار کشاورزی، باغداری، دامپروری، زنبورداری، پرورش کرم‌ابریشم، صنایع دستی، ماهیگیری و پرورش ماهی می‌پردازند و برخی از آن‌ها نیز در کار جنگل‌داری به سازمان‌های مربوطه یاری می‌رسانند.

شهرستان گرگان

دارای دو بخش مرکزی و بهاران است. بخش مرکزی سه دهستان استرآباد جنوبی، انجیرآباد و روشن‌آباد را در بر می‌گیرد و بخش بهاران شامل دو دهستان استرآباد شمالی و قرق است. گرگان، مرکز استان، مهم‌ترین شهر و روستاهای جلین‌آباد علیا، رنگیان، لمسک، سرخنکلاته و نوده ملک، از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان گنبد کاووس

دارای دو بخش مرکزی و داشلی‌برون است. بخش مرکزی سه دهستان آق‌آباد، باغلی‌ماراما و فجر سلطان‌علی را در بر می‌گیرد و بخش داشلی‌برون شامل دو دهستان اترک و کوند است. گنبد کاووس و اینچه‌برون دو شهر مهم و روستاهای آق‌آباد، باغلی‌ماراما، فجر سلطان‌علی، داشلی‌برون و کوند، از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان ترکمن

دارای دو بخش مرکزی و گمیشان است. بخش مرکزی فقط یک دهستان به نام جعفربای جنوبی دارد و بخش گمیشان شامل دو دهستان جعفربای شرقی و جعفربای غربی است. بندر ترکمن و گمیش تپه دو شهر و روستاهای سیجوال، بناور و خواجه نفس از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان علی آباد

دارای دو بخش مرکزی و کمالان است. بخش مرکزی شامل دو دهستان زرین گل و کتول و بخش کمالان نیز شامل دو دهستان شیرنگ و استرآباد است. علی آباد تنها شهر و روستاهای کردآباد، مزرعه، شیرنگ و فاضل آباد از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان کردکوی

تنها یک بخش مرکزی دارد که شامل سه دهستان چهارکوه، سدن روستاق شرقی و سدن روستاق غربی است. کردکوی تنها شهر و روستاهای سرکلاته، یساقی و چهارده از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان آق قلا

دارای دو بخش مرکزی و وشمگیر است. بخش مرکزی سه دهستان آقالتین، شیخ موسی و گرگان بوی را در بر می گیرد و بخش وشمگیر شامل دو دهستان مزرعه‌ی شمالی و مزرعه‌ی جنوبی است. آق قلا تنها شهر و روستاهای عطاآباد، گری دوجی، قنقرمه، انبارآلوم و چین سیولی از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان آزادشهر

دارای دو بخش مرکزی و چشمه ساران است. بخش مرکزی دو دهستان نظام آباد و خرمارود شمالی و بخش چشمه ساران نیز دو دهستان چشمه ساران و خرمارود جنوبی را شامل می شود. آزادشهر تنها شهر و روستاهای فارسیان، نوده خاندوز، نظام آباد و ازدارتپه از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان رامیان

دارای دو بخش مرکزی و فندرسک است. بخش مرکزی دو دهستان دلد و قلعه‌میران و بخش فندرسک نیز دو دهستان فندرسک شمالی و فندرسک جنوبی را شامل می‌شود. رامیان، خان‌بین و دلد سه شهر و روستاهای سعدآباد، دارکلاته و باقرآباد از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان مینودشت

دارای دو بخش مرکزی و گالیکش است. بخش مرکزی سه دهستان چهل‌چای، قلعه‌قافه و کوهسارات را در بر می‌گیرد و بخش گالیکش شامل سه دهستان قراولان، نیلکوه و ینقاق است. مینودشت و گالیکش دو شهر و روستاهای الفجر، قلعه‌قافه، دوزین، آق‌قمیش، فارسیان و ینقاق از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان کلاله

دارای دو بخش مرکزی و مراوه‌تپه است. بخش مرکزی چهار دهستان آق‌سو، تمران، زاوکوه و کنگور را در بر می‌گیرد و بخش مراوه‌تپه شامل دو دهستان مراوه‌تپه و گلی‌داغ است. کلاله و مراوه‌تپه دو شهر و آجن‌سنگرلی، تمرقره قوزی سفلی، پیشگمر، کنگور و گلی‌داغ از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

شهرستان بندرگز

دارای دو بخش مرکزی و نوکنده است. بخش مرکزی دو دهستان انزان غربی و انزان شرقی و بخش نوکنده نیز دو دهستان بنفشه‌تپه و لیوان را شامل می‌شود. بندرگز و نوکنده دو شهر و روستاهای نوکنده، گز غربی، گل‌فرا، نوکنده و لیوان شرقی از روستاهای مهم این شهرستان هستند.

منابع و مآخذ:

۱. شعبانی، خلیل/شاه‌کویی، اسماعیل / چورلی، محمدرضا. جغرافیای استان گلستان. سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی درسی، ۱۳۸۳
۲. معطوفی، اسدالله. استرآباد و گرگان در بستر تاریخ ایران. انتشارات درخشش، ۱۳۷۴
۳. دهخدا، علی‌اکبر. لغت‌نامه. انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۷۷
۴. مصاحب، غلام‌حسین. دایره‌المعارف فارسی. انتشارات فرانکلین، ۱۳۴۵

سخن دبیر کنگره

استان گلستان در محدوده جغرافیایی ۵۴ درجه تا ۵۶ درجه طول شرقی و ۳۶/۳۰ تا ۳۸/۱۵ درجه عرض شمالی و در بین استانهای مازندران، سمنان و خراسان شمالی قرار دارد. حد شمالی استان محدود به جمهوری ترکمنستان و بخش غربی آن محدود به دریای خزر می باشد. مساحت استان بالغ بر ۲۰۴۳۷/۷۰ کیلومتر مربع و ۱/۳۱ درصد مساحت کشور را شامل می شود.

بخش بیشتر استان آب و هوای معتدل مدیترانه ای دارد و جلگه گرگان به لحاظ مجاورت با صحرای ترکمنستان، دوری از دریا و کاهش ارتفاعات، دارای آب و هوای نیمه بیابانی و گرم می باشد. میانگین بارندگی سالیانه از کمتر از ۲۰۰ میلیمتر در نقاط مرزی تا بیش از ۸۰۰ میلیمتر در ارتفاعات شمال البرز تغییر می کند. استان گلستان به لحاظ پوشش گیاهی نیز دارای تنوع فراوانی بوده بطوریکه از جنگلهای مرطوب در دامنه های شمالی البرز تا مراتع، زراعت دیم و آبی متغیر است. وجود رسوبات بادرفتی لسی در قسمت اعظم استان، نعمت بزرگی جهت کشاورزی است. تنوع اقلیمی، پوشش گیاهی و مواد مادری لسی باعث تنوع قابل توجه خاک های منطقه گردیده است بطوریکه خاک های آلفی سولز (جنگل های مرطوب دامنه شمالی البرز)، مالی سولز (قسمت اعظم اراضی حاصلخیز آبرفتی جنوب گرگانرود بالغ بر ۱۰۰/۰۰۰ هکتار)، اینسپتی سولز، اریدیسولز و انتی سولز در آن تشکیل شده اند. حاصلخیزی بخش زیادی از خاک ها به همراه عوامل مساعد اقلیمی باعث گردیده تا استان از لحاظ تولیدات مهم کشاورزی، از قبیل گندم، پنبه، دانه های روغنی و محصولات باغی و همچنین دامپروری و صنایع مربوط به شیلات، جنگل و غیره از قطب های مهم اقتصادی کشور محسوب گردد.

علیرغم پتانسیل های موجود که باعث گردیده تا استان از لحاظ تنوع منابع طبیعی گنجدینه منحصر به فردی به حساب آید، عوامل مختلفی نیز منابع طبیعی و خاک های استان را تهدید می نماید. بهره برداری غیر اصولی از جمله کشاورزی در اراضی شیب دار که منجر به فرسایش شدید خاک گردیده، شوری و سدیمی بودن بخش عظیمی از دشت های شمال استان، تخریب جنگل ها و منابع طبیعی، مشکلات تغذیه ای و مدیریت کوددهی عناصر غذایی، وجود سیل به عنوان یک پدیده غیر مترقبه، از مشکلات جدی خاک های استان می باشد. بدلیل وجود پتانسیل های فراوان منابع طبیعی و تنوع خاک ها و از طرفی امکان مطالعه علمی مشکلات بهره برداری از این منابع ارزشمند و ارائه راهکارهای مناسب و عملی که در نهایت بتوان آن را به کل کشور تعمیم داد ما را برآن داشت تا یازدهمین کنگره علوم خاک ایران را در استان برگزار نماییم.

در اثناء دهمین کنگره علوم خاک ایران، پیشنهاد رسمی گروه علوم خاک دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان برای برگزاری یازدهمین کنگره علوم خاک ایران به انجمن علوم خاک ایران تقدیم گردید که پس از بررسی های لازم به این پیشنهاد پاسخ مثبت داده شد. بدنبال ارسال فراخوان به کلیه مراکز علمی و تحقیقاتی و دانشگاهی، قریب به ۱۸۰۰ مقاله به دبیرخانه کنگره واصل شد. پس از آن با همکاری بی شائبه قریب به ۱۷۰ نفر از دانشمندان علوم خاک کشور، داوری اولیه مقالات به صورت الکترونیک انجام پذیرفت و در نهایت در تاریخ ۸۸/۱/۲۶ آخرین مرحله داوری مقاله ها در گروه مهندسی علوم خاک دانشگاه تهران با مشارکت کمیسیون های تخصصی انجمن علوم خاک ایران که از دانشگاه های سراسر کشور بودند مورد تصویب نهایی قرار گرفت. در نهایت از کل مقالات رسیده ۱۱۱۶ مقاله مورد پذیرش قرار گرفت. از این تعداد ۱۱۶ مقاله شفاهی و ۱۰۰۰ مقاله بصورت پوستر قبول گردید. حضور قریب به ۱۱ نفر مهمان مدعو خارجی به همراه ارائه مقاله باعث غنی شدن بار علمی کنگره گردید.

در اینجا لازم میدانم از کلیه حمایت کنندگان برگزاری کنگره تشکر و قدردانی نمایم. از حامیان مالی کنگره: دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، انجمن علوم خاک ایران، تعاونی اعتبار ثامن الانمه، شرکت بازارگان کالا، سازمان جهاد کشاورزی، شرکت گل سم، سازمان نظام مهندسی، شرکت آب منطقه ای، شرکت آب و فاضلاب، شرکت ری آب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان نهایت قدردانی خود را ابراز می نمایم.

از ریاست محترم انجمن علوم خاک ایران جناب آقای دکتر محمد حسن روزیطلب و کلیه اعضای محترم هیئت مدیره انجمن و اعضای هیئت علمی گروه مهندسی علوم خاک دانشگاه تهران که همواره از حمایت های بی دریغ آن ها در جهت برگزاری بهتر و با شکوه تر کنگره برخوردار بودیم نهایت سپاسگذاری را دارم. از ریاست محترم دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان و رئیس کنگره جناب آقای دکتر رامین رحمانی، معاونت محترم پژوهشی دانشگاه جناب آقای دکتر افشین سلطانی، رئیس محترم دانشکده های علوم کشاورزی و نایب رئیس کنگره جناب آقای دکتر خدایار همتی و اعضای محترم هیئت علمی و کارکنان گروه علوم خاک دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی و دست اندرکاران دبیرخانه کنگره به جهت همکاری های صمیمانه و حمایت های ارزشمند نهایت تشکر را دارم. از داوران محترم که با زحمت زیاد و صرف وقت بسیار و دقت فراوان ما را یاری فرمودند صمیمانه تشکر می نمایم. در خاتمه موفقیت و سر بلندی عزیزان را از خداوند متعال آرزومندم.

با احترام

دکتر فرهاد خرماالی

دبیر یازدهمین کنگره علوم خاک ایران

برگزار کنندگان:

* دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان – گروه علوم خاک

* انجمن علوم خاک ایران

با همکاری:

* تعاونی اعتبار ثامن الائمه (علیه السلام)

* شرکت بازارگان کالا

* شرکت گل سم

* شرکت مشاور ری آب

* جهاد کشاورزی استان گلستان

* سازمان نظام مهندسی کشاورزی استان گلستان

* شرکت آب منطقه ای استان گلستان

* شرکت آب و فاضلاب استان گلستان

* استانداری استان گلستان

* دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان